

ALEVİLİK ARAŐTIRMALARI DERGİSİ

The Journal of Alevi Studies

HAKEMLİ DERGİ

Yaz/Summer 2013, Sayı/Volume 5

Uluslararası Süreli Yayın - 6 ayda bir yayımlanır - Ücretsizdir.

ISSN 2146-4421

Ankara, Haziran - 2013

CÖNKLERDEN GÜN IŞIĞINA: DERÛNÎ CONKS TO THE DAYLIGHT: DERÛNÎ

Doğan KAYA¹

Anahtar Kelimeler: Alevî-Bektaşî Edebiyatı, Âşık, Cönk, Derûnî.

ÖZET

Âşık Edebiyatımızın en önemli kaynaklarından olan cönklerde gün yüzüne çıkmayı bekleyen yüzlerce âşık vardır. Cönklerdeki sadece halk şairlerinin şiirleri değil, divan şairlerinin şiirleri, ilaç tarifleri, gelecek ve nazarla ilgili bilgiler, bilmeceler ve çözümleri, yemek tarifleri, kişilerin doğum ölüm tarihleri, alacak-verecek hesapları, halk hikâyeleri, Karagöz metinleri, rüya tabirleri, hutbeler, mevzeler, dualar ve salâvatlar, seyirname, fal, büyü, tılsım ve muskalar, ay tutulması, büyük yangınlar ve sel felaketleri, vefkler, mektuplar, tarihi olayları açıklayan kayıt ve tarihler, tekerlemeler görülür. Bu bakımdan kültürümüz ve edebiyatımız için son derece önemli kaynaklardır. Cönklerde, Alevî-Bektaşî Edebiyatının yedi ulu ozanı dışında daha pek çok şair yer almaktadır. Derûnî de bunlardan birisidir.

Derûnî, XIX. yüzyılın başlarında hayatta olan, aydın, şiire ve Alevî kültürüne vakıf bir derviş şairdir. Bu çalışmada 26 şiirine yer verilmiştir.

ABSTRACT

The Conks who are the most important sources in asik literature has asiks who are waiting to be discovered. Within conks not only the folk poems but also the poems of divan poets, drug recipes, information of future and nazar, riddles and solutions, recipes, date of birth and date of death of person, income accounts, folk tales, texts of Karagöz, dream reviews, sermons, mevizes, prayers, fortunes, magics, talismans, obscuration, large fires and disasters of flood, letters, events of historical and rhymes can be seen. Therefore, they are very important texts for our culture and literature. Apart from the seven great poets of Alevi-Bektashi literature, there is so many poet in conks. One of them is Deruni.

Derûnî, who lived in the XIXth century, was an enlightened poet that is component on Alevi culture. His 26 poems are given in this study.

Key Words: Alevi-Bektashi Literature, Asıks, Conk, Derûnî.

¹ Dr., Cumhuriyet Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Halkbilimi Bölümü.

...

Alevî-Bektaşî Edebiyatı, Türk Edebiyatında özellik ve önem teşkil eden bir edebiyattır. Bilhassa Dinî Tasavvufî Türk Edebiyatı ve Âşık Edebiyatında kendilerini gösteren şairler, yüzyıllar boyunca binlerce şiir vücuda getirmiş; böylelikle bu tarıkata uygun çok değerli hizmetler yerine getirirken, bir yandan da hem Türkçeye hem de Türk musikisine önemli katkılarda bulunmuşlardır. Söz konusu şairlerin bilinenleri kadar bilinmeyenlerinin de var olduğu bir hakikattir. Kütüphanelerde veya kişilerin şahsi kütüphanelerinde bulunan yüzlerce cönkte, çalışılmayı bekleyen yüzlerce şair daha vardır. Bugüne kadar üzerinde ciddi çalışılma yapılmamış olan Derûnî de çalışılmayı bekleyen nice şairden birisidir. İşte biz bu çalışmada sözünü ettiğimiz Derunî'yi tanıtmaya çalışacağız.

Edebiyatımızda Derûnî mahlasını kullanan pek çok şair vardır. Ne var ki hepsi hakkında da verilen bilgiler yetersizdir. Dergâh Yayınları arasında çıkan Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi'nde adları zikredilen Derunîlerin başlıcası şunlardır:

Derûnî Abdal: XVIII. yüzyılda yaşamış Bektaşî şairi.

Derûnî: XVI.-XVII. yüzyılda yaşamış olan ve kimi zaman Torunî mahlasını kullanmış olan Karşlı âşık.

Derûnî: XVIII. yüzyılın son yarısında yaşamış olan Rumelili âşık.

Derûnî: Kınalızade Hasan Çelebi'nin sözünü ettiği hangi tarihlerde yaşadığı tespit edilemeyen divan şairi ve Vardar Yeniceli divan şairi.

Derûnî: XVI. yüzyılda yaşamış olan Yeniceşeri divan şairi.

Derûnî: XVI. yüzyılda yaşamış İznikli divan şairi.

Derûnî: XVI. yüzyılda yaşamış Manisalı divan şairi.

Derûnî: XVI. yüzyılda yaşamış Vardar Yeniceli divan şairi.

Derûnî Abdal: İmam Rıza evlâdından Şeyh Mahmud Veli Hazretleri'nin 9. göbekten evlâdı Seyyid Hasan Baba'nın oğlu olan ve 1899'da 81 yaşında vefat eden, adı Veli olan Bektaşî dervişi ve şairi. Bu bilgiler de Abdullah Çelebi'nin yayımladığı Amasyalı Fedayî Baba Divanı (Can Yayınları, İstanbul, 1991)'da kayıtlıdır.

Bizim burada tanıtacağımız şair ise, Derûnî Abdal'dır. Doğumu, ölümü, memleketi, hayatı ve özellikleriyle ilgili olarak konu ile ilgili olan kaynakların hiçbirinde bilgi bulunmamaktadır.

Hakkındaki bilgileri, eldeki şiirlerden tespit edebileceğimiz unsurlardan hareketle verebileceğiz.

Sivas Ziya Bey Kütüphanesi'ndeki 6706 numaralı cönkte;

Bin iki yüz yigirmi tarihi oldu senesi (9. şiir)

şeklinde bir ifadeye dayanarak, H. 1220 (Miladî 1805) yılında hayatta olduğu ve XVIII. yüzyıl ile XIX. yüzyılın başlarında yaşadığı hükmüne varabiliriz.

Kaydettiğimiz 26 şiirden 21'inin aruzla olması ve bunda da başarı sağlamasından, Arapça ve Farsçaya vakıf, tahsilli birisi olduğu hükmünü çıkarabiliriz. Gerçi aruz ölçülü şiirlerinin bazılarında kusurlar göze çarpmaktadır. Bunun, pek çok cönkte gördüğümüz ve burada da karşımıza çıkan müstensih hatalarından kaynaklandığını zannediyoruz.

Derûnî'nin şiirleri tasavvuf ve aşk konuludur. Bu kavramlar, Alevî-Bektaşî itikadı çerçevesinde yansıtılmıştır. Söyleyişi ve konuya vukufiyeti sağlam bir âşiktir.

Derûnî, şiirlerinde Seyyid Sultan Şücaaddin Veli'den söz etmiştir.

Men DERÛNÎ Abdal'am Sultan Şüca'dan ilticâm (13. şiir)

Sulb-ı Sultân-ı Şücâ' ehl-i dili etti zuhur (16. şiir)

Görüldüğü gibi Şücaaddin Veli, nice gönül ehlinin kalbinde yeri olan ve Derûnî'nin de iltica ettiği birisidir. Şücaaddin Veli, 8. İmam Rıza neslinden olup onun üçüncü kuşaktan torunudur ve kutbu'l-evliyadır. 14. asrın ikinci yarısı ile 15. asrın birinci yarısında yaşamış, 90 yaşını idrak etmiş bir Kalendarî şeyhidir. Bu ifadelerden hareketle de Derûnî'nin, Şücaaddin Veli'nin yolunda olan bir Bektaşî dervişi olduğunu söyleyebiliriz.

Derûnî'nin 26 şiirini arşivimizde bulunan 5 cönkten buraya aktardık. Şüphesiz, Derûnî'nin başka cönklerde de diğer şiirleri karşımıza çıkacaktır. Bu, Derûnî hakkında başlı başına yapılacak bir çalışmada ele alınabilir. Sözcüleri, Millî Kütüphane'de: 36, 40, 73, 7, 96, 104, 117 sayılı cönklerde ve Yaz. A 159 ve Galland Regius 1621-15'te de Derûnî adına muhtelif şiirler kayıtlıdır. Bizim burada yaptığımız, arşivimizdeki cönklerden hareket ederek Derûnî hakkında bulabildiğimiz şiirleri gün yüzüne çıkarmaktır. Faydalandığımız cönklerin üçü Sivas, birisi Tokat, birisi de Zile yöresinde yazılmıştır.

Sivas Ziya Bey Kütüphanesi'ndeki 6706 numaralı cönkte 20 şiir vardır. Bu şiirler gazel, elifname, zülfikarname ve divan şeklindedir. Gazelin beyit sayısı 4-12 arasında değişmektedir. Elifname 16 beyit, zülfikarname 7 bent, divan ise 5 dörtlüktür.

Derûnî, aruzla yazdığı şiirlerin çoğunda fâ i lâ tün fâ i lâ tün fâ i lâ tün fâ i lün (_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _) kalıbını kullanmıştır. İki şiiri ise farklı aruz ölçüsü ile vücuda getirmiştir. Bu şiirler, me fâ î lün me fâ î lün me fâ î lün me fâ î lün (. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _) kalıbında olup 11. ve 15. şiirlerdir.

Aşağıda kaydettiğimiz 21. ve 22. şiirler Zile Cönkü'nden alınmıştır. Bunlar, 6 mısralık 6 bentlerden oluşan Kerbelâ mersiyesi ile üç dörtlük olan koşmadır.

Tokat yöresinde yazılmış olan 9 numaralı cönkte, Derûnî adına iki şiir kayıtlıdır. Bunlardan birisi 8 heceli ve 7 dörtlük olan

nefes, diğeri de 11 heceli 7 dörtlük olan me-
detnamedir. Bu şiirler aşağıda 23. ve 24. şiir
olarak kaydedilmiştir.

Derunî'nin 25. ve 26. şiirleri iki ayrı
cönkten alınmıştır. 25. şiir aşağıda tanıtımla-
rını yaptığımız 18 numaralı ve 28 numaralı
cönklerden alınmıştır.

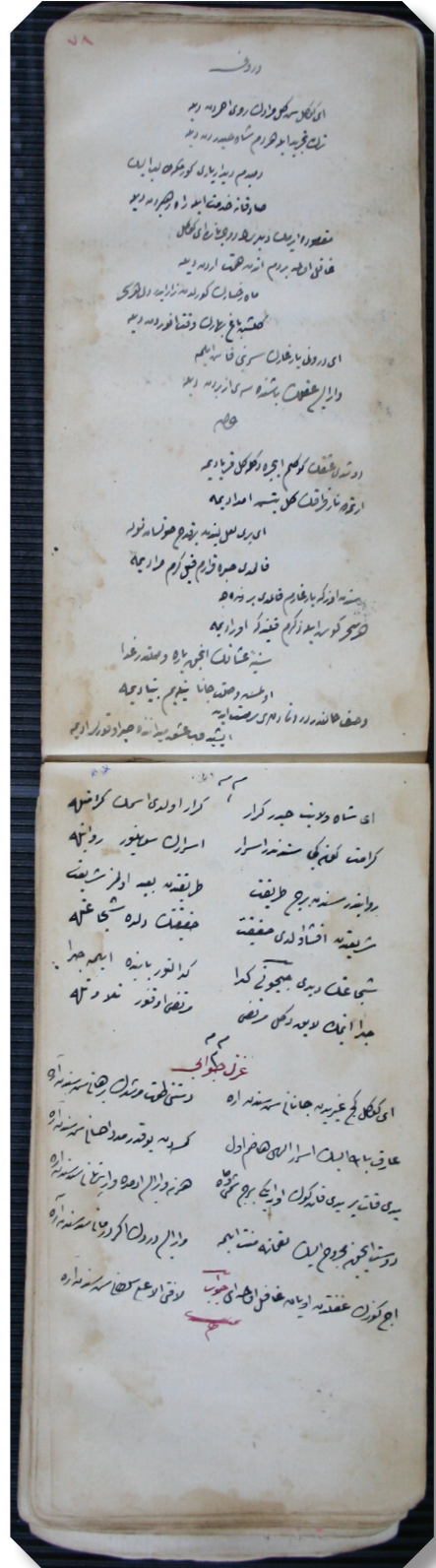
25. şiir koşma (11 heceli ve 3 dörtlük),
26. şiir ilahî (8 heceli, 9 dörtlük)'dir.

Şiir metinlerini vermeden önce, bu cönk-
leri tanıtmak yerinde olacaktır.

Sivas Ziya Bey Kütüphanesi'ndeki 6706 Numaralı Cönk:

Sivas Ziya Bey Kütüphanesi'nde bu-
lunan 6706 numaralı cönk, Sivas'ın Divriği
yöresinde tutulmuştur. 19 X 9 cm. ebadın-
da olup sığirdili şeklindedir. Toplam 131
varaktır. "Rik'a" yazı çeşidi kullanılmıştır.
Cönkün 61. varağında yazılı Hicrî 1220 ta-
rihinin dışında başka bir yerde tarih kayde-
dilmemiştir. Bu tarih Miladi takvimde 1805
yılına tekabül etmektedir. Diğer taraftan
cönkü kimin yazdığı ile ilgili olarak da her-
hangi bir yerde kayıt bulunmamaktadır.

Cönkte 70 şairin 186 adet şiiri kayıtlı-
dır. Ayrıca 23 adet de mahlassız şiir vardır.
Şiirlerin büyük çoğunluğu aruz ölçüsüyle
yazılmış olup ve konu olarak Alevi-Bektaşî
kültürünü yansıtmaktadır. Az da olsa bazı
hastalıkların tedavisi için birtakım vefklere
de yer verilmiştir. Sara hastalığı, anne sü-
tünün azlığının giderilmesi gibi hususlar
için yazılmış vefkler bunlardan bazılarıdır.
Bu cönk, Doğan Kaya'nın danışmanlığında

Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Uğur Mesçi tarafından yüksek lisans tezi olarak çalışılmıştır.

Cönkte yer alan belli başlı şairler ve bu şairlere ait şiir sayıları şöyledir:

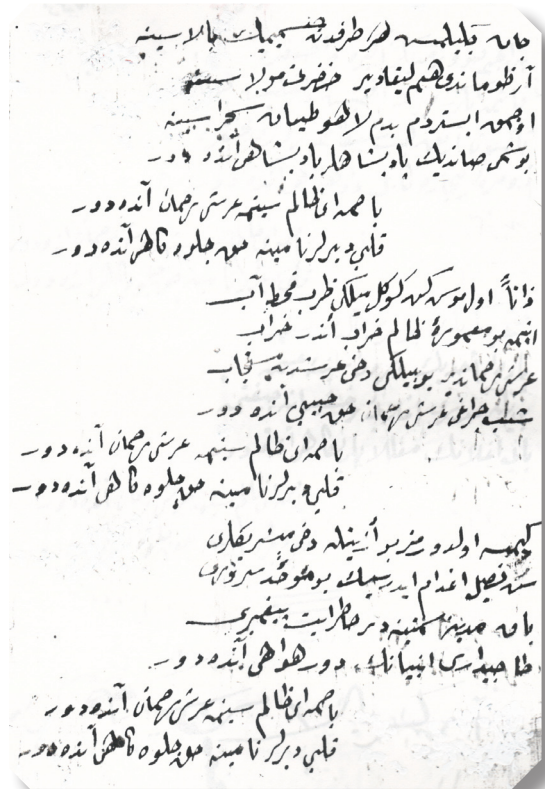
Abdî (1 şiir), Abidin Baba (1 şiir), Ahmed Rahmî (1 şiir), Arşî (2 şiir) Bahrî (1 şiir), Bedrî (1 şiir), Bülbülî (1 şiir), Bosnavî (2 şiir), Ca'ferî (1 şiir), Cevabî (4 şiir), Cevherî (1 şiir), Cevrî (2 şiir), Ceyhûnî (1 şiir), Cezbî (1 şiir), Dehrî (1 şiir) Derunî (25 şiir), Devrî (1 şiir), Ecrî (2 şiir), Emîrî (1 şiir), Emrî (1 şiir) Eşref Paşa (1 şiir), Fehmî (1 şiir), Gevherî (1 şiir), Hâkânî (1 şiir), Hâkî (5 şiir), Halîlî (1 şiir), Hatâyî (16 şiir), Hayâlî (1 şiir), Hikmetî (2 şiir), Hulûsî (1 şiir), Hüsnî (1 şiir), Hüseyin İhtârî (1 şiir), Kabûlî (2 şiir), Kalender (1 şiir), Kaygusuz Abdal (4 şiir), Kâzımî (1 şiir), Kelîmî (2 şiir), Kemâleddin Şemîmî (1 şiir), Kemterî (1 şiir), Kenzî Baba (1 şiir), Mahbûtî (1 şiir), Mahvî (1 şiir), Makbûlî (1 şiir), Mantıkî (1 şiir), Mecnûnî (1 şiir), Mîsrî (1 şiir), Mirâtî (2 şiir), Misâlî (13 şiir), Muhibbî (2 şiir), Nâdirî (1 şiir), Nahîfî (2 şiir), Nakşî (3 şiir), Nesîb (1 şiir), Nesîmî (21 şiir), Nizamoglu (Seyyid Seyfî) (4 şiir), Nûrî (1 şiir), Pir Sultan (2 şiir), Sâkî (1 şiir), Seher Abdal (1 şiir), Seherî (1 şiir), Seyyâhî (1 şiir), Şemîmî (1 şiir), Şevkî (1 şiir), Şuhûdî (2 şiir), Turâbî (2 şiir), Vahdefî (3 şiir), Virânî (16 şiir), Yunus (1 şiir), Zaifî (2 şiir).

Pek çok cönkte rastladığımız imlâ hataları bu cönkte de karşımıza çıkmaktadır. Sözcüleri; "bilmeyen" yerine "bilmeyan", "kalbim" yerine "kablim" yazılmıştır.

Şiirlerin çoğunda mahlas olan kelimenin üzeri çizilmiştir.

6706 numaralı cönkte çoğunluğu aruzlu şekiller olan şiir şekilleri kaydedilmiştir. Bunlar; divan, zincirleme divan, murabba, şarkı, semâi, kalenderî muhammes, müseddes, müstezat, terkib-i bend gibi şiir şekilleridir. Ayrıca 9 koşma, 2 türkü metnine yer verilmiştir.

Zile Cönkü: (Önceden 20 no'lu cönk olarak kodlanmıştı, düzeltildi.)

Oldukça hacimli olan bu cönk, 13 X 20 cm. boyutlarında ve 325 varaktır. Aslı, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Yardımcı'dadır. Oldukça ince ve çizgili bir kâğıda yazılmıştır. İçinde 134 şairin 563 şiiri kayıtlıdır. Ayrıca 40 mah-

lassız şiir, darname metni ve dualar da yer almaktadır. Belirli sayfalarında bazı özel bilgiler bulunmaktadır.

“Bu mecmua Zile’nin Âla Mescid mahlesinden Kiranili Davulcuoğlu Mehmed’indir. Kimse dahil olamaz. Padişahdan ferman gelse kimse elimden alamaz efendim” R. 1323 (M.1907) (s. 25, 26).

“Kaldı ki, şu mecmuaların meâlini anlamak isteyen efgendilere mâlum ola ki, başındaki altmış kanadı Zile kazası Minare-i Keyr Mahlesinden Kiranili Davulcuoğulları’ndan Kasım... pederim Mehmet Efendi’nin yazdığı ve gayri kusuru burdan nihâyete kadar Mehmet Efendi’nin mahdumu Rıza Efendi’nin yazdıklarıdır. Bu bahse ma’lumunuz ola.

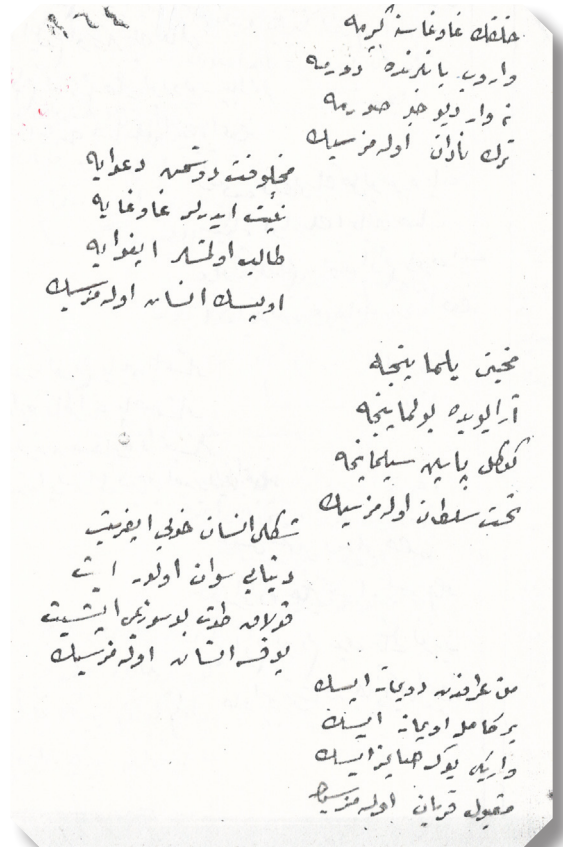
El sahip Mehmet Efendi ve Rıza Efendi’nindir. Kimse dahil edemez. Padişah’tan ferman gelse kimse elinden alamaz efendim” (s. 92).

“İş bu mecmuaları kimin yazdığını anlamak isteyenlere ma’lum olsun ki başından 60 kadarı Zile’nin Âla Mescid Mahlesinden Davulcuoğulları’ndan Mehmet Efendi’ye, 60. kanattan 542. kanada kadar Mehmet Efendi’nin oğlu Rıza Efendi’ye, 542. kanadından sonuna kadar Rıza Efendi’nin oğlu Hacı İbrahim yazmıştır. Böylece mâ’lumunuz ola.” M. 1947. (s. 533).

Bu açıklamalardan da anlaşıldığı kadarıyla cönk Zile kaynaklı olup 1907-1947 yılları arasında düzenlenmiştir. Değişen yazı karakterlerinin de gösterdiği gibi üç ayrı kişinin elinden çıkmıştır.

9 Numaralı Cönk (Doğan Kaya Arşivi):

Hicrî 1320 (Miladî 1904) yılında Tokat’ın Abdülfettah Mâhâlesi’nde oturan Deli Mehmet Oğulları’ndan Mustafa Oğlu Hasan Emirî Ahmet tarafından tutulmuştur. Bu cönk daha sonra Divriği’nin Höbek Köyü’ndeki Yakup Aslan tarafından 11 X 16 cm. boyutlarındaki bir deftere aktarılmıştır. Cönkün tamamı 270 sayfa olup 146 şiirden ibarettir. Söyleyeni belli olan 54 aşığın 120 adet şiiri mevcuttur. Söyleni belli olmayan 11 şiir vardır. Bunların bir kısmı mani olup cönkün 2.-15. varaklarındadır. Manilerin içerisinde 6., 11., 12., 14., sayfalarda “Şarkı Defteri” başlığıyla “sorulu-cevaplı” maniler bulunur.

132-134. varakta; "Hubiyar Tekkesi'nden Şâh İsmail mahdumu Bektaş Efendi 12 Kanunisani 1241 (1825) senesi tarihinde kar'iyemizde Ali Ağa'nın hanesine vürûdünden yadigâr olarak söylemiş oldukları iki adet düvaz imam bunlardır." notu, şiirin yazılış tarihi ve kimin tarafından tutulduğuna kaynaştır.

9. Cönkte şiiri yer alan âşıklar şunlardır: Abdal, Ali Hubiyar, Âşık, Abdal Dede, Aşkî, Âşık Hasan, Âşık Garib, Azizî, Budala, Can Hatayî, Dehman, Deli Boran, Dertli Kerem, Dedemoğlu, Deruni Baba, Derviş Ahmed, Derviş Musa, Derviş Edna, Derviş Ali, Em'rullah, Fuzulî, Hatayî, Hüseyin, Hüseyin Abdal, Kul Himmet, Kul Himmet Üstâd, Karacaoğlu, Kaygusuz, Kul Yusuf, Mirati Baba, Nihani Baba, Noksanî, Nutkî, Pir Sultan Abdal, Sefil Ahmed, Sefil Ali, Sefil Mehmed, Seyyid, Sefil Hasan, Sefil Öksüz, Sefilî, Sefil Türabi, Sürurî, Sadıkî, Sıtkî, Sultan Muhammed, Şâh Hatayî, Teslim Abdal, Veli, Viranî.

18 Numaralı Cönk (Doğan Kaya Arşivi):

Yazıldığı tarih belli değildir. 40 varaktan ibaret olup 10,5 X 21 cm. ebadındadır. Düzenleyen kişi hakkında da herhangi bir bilgi içermemektedir. Cönk Sivas yöresinde elde edilmiştir. Birden fazla yazı tipi bulunması şiirlerin farklı kişiler tarafından kaleme alındığını göstermektedir. İçinde şiirleri bulunan şairler şunlardır: Âşık Ömer, Gevherî, Hüseyin, Kuddûsî, Ali, Mehmet, Derunî,

Sürurî, Halil, Yunus, Kâtibî. Bunların yanında çok sayıda mahlassız şiir ile mâni, semâi, gazel, münacaat, şarkı ve müfretler de bulunmaktadır. Cönkün bazı sayfaları da boştur.

28 Numaralı Cönk (Doğan Kaya Arşivi):

Aslı, Sivas-Yıldızeli-Yukarı Çakmak köyünden Mehmet Korkmaz'da olan cönk, 11 X 23 cm. ebadında ve 63 varaktır. Cönkte; Yunus Emre, Talibî, Niyazî, Kevserî, Karacaoğlu, Hicabî Pervane, Gevherî, Âşık Ömer, Zikrî, Zarurî, Şemsî, Suzî, Salih Efendi, Sairoğlu, Nurî, Anî, Mevzunî, Masumî, Kaddî, İrfanî, Hilmî, Derunî, Âşık İbrahim, Âşık Garip, Âşık Abdî ve Ahmedî'nin şiirleri bulunmaktadır. Ayrıca yirmi tane de mahlassız şiir, ilaç tarifi, büyü, gurrename, fıkhî konular, Dualar ve cönk sahibini ilgilendiren doğum tarihleri mani ve müfretler de vardır. Bazı sayfalarında kaydedilmiş olan 1244 (1828), 1264 (1847), 1274 (1857) tarihlerinden hareketle cönkün 1828-1857 yılları arasında tutulduğu söylenebilir. Nesih ve rik'a yazı karakterleri kullanılmıştır.

**ZİYA BEY KÜTÜPHANESİ, 6706
NUMARALI CÖNK'TEN**

-1-

Düşdi aşkın gönlüm içre dinle gel feryâdına
Artmada nâr-ı firâkın gel yetiş imdâdına

Ey perî lâî-i lebinden bir kadeh sunsan n'ola
Kalmadı sabra kararım kıl kerem murâdına

Senden özge yâr-ı gârım kalmadı bir zerrece
Her seher gûş eyle zikrim kalbdeki evrâdına

Sine-i aşkın için yârine vuslattır gıda
Olmasa vuslât-ı câna neyleyim bünyâdına

Vasf-ı halindür DERÛNÎ dillere sermest iden
İşidüp aşk meydanında hayr okurlar adıma
(61a)

-2-

Beldet-i abidîniyüz murâdımızdır Murtaazâ
Tâ ezel bezm-i elestten vârimızdır Murtaazâ

Biz anın evlâdına candan şehâdet kılmışız
Gönlümüzde pertev-i envârımızdır Murtaazâ

Râh-ı Hakk'ın dü cihanda kudreti Hakka'l-
Yakîn
Mazhâr-ı sırr-ı Hüda esrârımızdır Murtaazâ

Ben anın vech-i kemâlin görmege müştâkıyam
Andelibem her seherde zârımızdır Murtaazâ

Bu gönül mülküne dâ'im oynayan sevdâsıdır
Vâsil olmak cân-ı dilden kârımızdır Murtaazâ

Cümle eşyâyı muhakkak rahm-i Rahmân kılana
İsm-i A'zâm Haydâr-ı Kerrâr'ımızdır Murtaazâ

Senden ayrı kimsenin hiç cânı olmaz ey nigâr
Bunca demdür dem ile refâtımızdır Murtaazâ

Hamdülillah kudret ile bu vücûdum var iden
Ey DERÛNÎ secde kıl mimârımızdır Murtaaza
(127a)

-3-

Elifnâme

Elif ism-i Ahmedî'den oldu cihân feth-i bâb
Be bizi var eyledi Hak nâr u tân-ı bâr u âb

Te tevallâ kılmışım Âl-i Resûl'e sıdk ile
Se senâmız dilde dâ'im şükrimiz Âl-i Cenâb

Cim cemâlin âşık-ı sâdıkların seyrânıdır
Ha hakikat ezber idim vechin üzre dört kitâb

Hı Hüda'dır râh-ı aşkın maye-i sermâyesi
Dal dilimde Yâ Aliyyü'l-Murtaazâ gelür hesâb

Zel zelil itmez kulına ol şâh-ı hulk-ı Rızâ
Re rıyâsız şâh Hüseyin aşkına kıldım taleb

Ze ziyâde isterim aşkın meyinden nûş idem
Sin sebildir cân u tenim Abidin yoluna hep

Şin şefi'ü'l-müznibîndir Bâkır u Ca'fer İmam
Sad safâ-bahş eyleyüp Kâzım Rıza .....

Dad dat almışım lebinden Şâh Takî vü ba-Nakî
Tı tabiat halka sensin fehmine gelmez hesâb

Zı zerâfet-kânına bünyad iden oldur velî
'Ayın Askerî'den dilerim rûz-ı mahşerde sevâb

Gayın gayrıdan ver kuluna Mehdî-i devr ü
zaman

Fe firâkın yüzimizi rûz-ı şeb kıldı kebâb

Kaf karâr itmez gönül yâr itmeyince vaslını

Kef kerem kıl bendelerin nûr-ı 'ayn-ı mâhitab

Lam lebindir dü cihâna gelmege fermân kılan

Mim murâdın üzre da'im dönmede kâ'im dolab

Nun niyâzım çarde-i pâk eline ashâbına

Vav vilâyet içre anlar dilguşâ oldı sebâb

He hidâyet eyle her dem bahr-ı aşk gavvâs ile

Lâmelif lâdan geçüp illâya ettim intisâb

Ye yola düş Ey DERÛNÎ her murâd şahdan dile
Etme gayrıya heves gel gir gönül mülküne yâb

Yâ İlâhî bu DERÛNÎ bendeni kabul eyle
Söyleyen söylettiren Allah âlem bi'l-cevâb
(125a)

-4-

Ey gönül bende olursan gam yeme sultâna hiç
Zâhir oldu çün cemâlin olmaya pervâne hiç

Tâ elest deminde erdi gûşuma bir hûb sadâ
Ol sadâ degil mi câna mest iden her ana hiç

Hatm olur aşkın kitâbı mürdeler hayat bulur
Fehm ider mi bu kelâmı zâhid-i peykâne hiç

Rû-be-rû görse cemâlin gayrı Hak sanur seni
Zâhid-i müşrik ne bilsün sûret-i Rahmâna hiç

Lâl-i cevher kıymetini ârif-i dâna bilür

Hakk'ı bâtıldan seçer mi câhil-i nâ-dâne hiç

Çâr kitâbın mânasın kendi özünde bulmayan
Sûre-i Rahmân'ı bilmez anlamaz Kur'ân'a hiç

Bâg-ı hüsnün dü cihânın mâhitab olmuşdurur

Bilmeyem zâr itmeyem mi gelmesem gülsitâna
hiç

Şemî'-i aşkın yandırır âşıklara pervâne-veş
Kim ki vâsıl olmak ister gam yemez hicrâna hiç

Sûret-i Hakk'ı tavâf itmek diler âşıkların
Revşen olan olmaz mı aşka vâsıl-ı cânana hiç

Bana hoş geldi nigâhın kamu âlemden nigâr
Dil-i esir olmaz mı cânâ gözleri mestâne hiç

Ahsen-i takvâda secde kılmayan insan değil
Rahmet-i Hak'dan cüdâdır gör sana şeytâna hiç

Ey DERÛNÎ her nukûsun âleme fâş eyleme
Âkıl-ı dâna olanlar söylemez efsâne hiç
(119a)

-5-

Ey gönül sen gel murâdın rûy-ı ahmerden dile
Terk-i tecrîd eyle her dem Şâh-ı Haydar'dan
dile

Dembedem dîdâr-ı yârı görmege taleb eylen
Sâdikâne hıdmet eyle râh-ı rehberden dile

Maksûda ermek dilersen dü cihanda ey gönül
Gâfil olma bir dem andan himmeti erden dile
Mâh-ı ruhsârın göreliden zâr ider dil her seher
Gülşen-i bâg-ı baharın vakt-i enverden dile

Ey DERÛNÎ yâr-ı gârın sırrını fâş eyleme
Var ise aklın başında sırrı ezberden dile
(61a)

-6-

Eyleyüp mecnûn beni oldum giriftâr-ı aşk
Söyletir şeydâ misâli subh-ı dil esrâr-ı aşk

Ârif-i billâh olanlar aşk ile buldu sebât
Âkıbet meskeni oldı vuslat-ı dîdâr-ı aşk

Nûr-ı vechinde okunur (eksik) nun ve'l-kalem
Mest ider kevser meyinden ol Ganî Settâr-ı aşk

Aşk ile alur ..... bir demim olmaz nişân
Bilmezem dîvâne midir eylemez hiç âr-ı aşk

Dembedem artar neşât hüsnüne kılsa nazar
Dâmenine nice yüz bin bağıldır diyâr-ı aşk

Ey DERÛNÎ kıl tevella rûz-ı şeb aşk ehline
Râh-ı aşkın intihâsı Ahmed ü Muhtâr-ı aşk
(85a)

-7-

Sâkiyâ durma kadeh sun mest-i hûş-yâr olayım
Vasıl-ı vatan gözedüp terk-i diyâr olayım

Çeşme-i hayvan dilersen söyleyim mir'âtımız
Râh-ı Hakk'a azm idüben zinde-i yâr olayım

Âşk ilâhi defterinde dersimiz olsun müdâm
Men aref sırrın okuyup keşf-i esrâr olayım

On sekiz bin âlemin esrârını abdal-veş
Zâtımızda fehm idüben uzlet-i 'âr olayım

Dünya vü ukba kime kim yâr u yoldaş olmadı
Gel feragât eyle ey dil aşk-ı dîdâr olayım

Zâhidin dehr içre câna var ise sermâyesi
Biz dahi râh-ı Alî'de, bend-i ikrâr olayım

Iyş u nûş it ey DERÛNÎ fırsatı elden koma
Her ne dirlerse disünler aşk ile var olayım
(75a)

-8-

Bizi yokdan var iden Settâr'a mı yalvarayım
Fahr-ı âlem sâhib-i esrâra mı yalvarayım

Çâresiz derde giriftâr olmuşum yârim meded
Baş açık yalın ayak âşkara mı yalvarayım

Râh-ı aşkın cân u dilden bendesidir bu gönül
Tâlibem her vech ile Kerrâra mı yalvarayım

Bilmedim derd ü gamınla nice geçti rûz u şeb
Rûy-ı destim hasretinle kâra mı yalvarayım

Gün be gün girdâb-ı gamda arttı sînem pâresi
Kalmadı rahmet dilâ âvare mi yalvarayım

Mihnet-i dâr-ı fenânın hasreti güç oldu güç
İnkıyâtım kalmadı mahşere mi yalvarayım

Bu DERÛNÎ derdimendim rûz-ı şeb hasrettedir
Yoksa ezel verdiğim ikrâra mı yalvarayım
(74a)

-9-

Kânu ey dil bülbül ü âşüfte-i gevher nigîn
Gün gibi doğdu dolundu dîdeden şâh nişîn

Bu cihân bir hânedir kim her gelen konar geçer
Kimseye bâki değildir bâki Rabbü'l-Âlemîn

Bin iki yüz yigirmi tarihi oldu senesi
Erdi cihâna ecel mâh-ı cemâzi-ye'l-evvelîn

Erişince on yediye mâh-ı gül oldu Câ'fer'e
On sekizinci gün hüsnün ceddin ..... ü zemîn

Birbirinden virmedi ruhsat felek arâm zamân
Ne diyem el hükmülillâh şâhımız olsun mu'în

Ey DERÛNÎ on iki şehzâdeye eyle müdâm
Rahmet-i Hak verdi olsun kim aleyhim ecmaîn
(68b-69a)

-10-

Dilberâ sensiz cihanda bana mekân olmasun
Arzuyum aşkınla vechin hûr u gılman olmasun

Derdime dermân umarım her seher vakt-i
müdâm
Senden özge kimseden derdime dermân
olmasun

Mâi'lem dergâhına yüz süre geldim kıl meded
Rahm kıl derd-i firâkım çeşm-i giryân olmasun

Bunca demdir âh-ı efgân içre zârım sevdiğim
Kimseler girdâb-ı gamda hâk-i yeksân olmasun

Bu DERÛNÎ firkatınle dâim isyandır işi
Dilerim sırr-ı derûnum halka 'ayân olmasun
(68a)

-11-

Gönül ikbâlinin şâhı ulu civânumuz gelsün
Açılsun gonce-i ruhlar gül ü reyhânımız gelsün
Firâkınla perî peyker gözümde kanlı yaş akdı
Terahhum eyle bâl ile dil-i hayrânımız gelsün
Gice gündüz derûnumdan hayâli nihan olmaz
Temâşa eylesem anı gözü mestânemiz gelsün

Cemâlin rû-be-rû görsem visâl-i hazrete irsem
Ne devlettir ki yâr ol Hak cihân sultânımız
gelsün

DERÛNÎ hasta sâl oldu senin aşkın ile ey dilber
Lebinden yanağından şifâ vü dermânımız
gelsün
(68a)

-12-

Bu gönül mülkünde câna Mustafa durâğı var
Şâh-ı şehîd Murtâza'nın sinem içre dâğı var

Gevheridir bâb-ı ilmin Şah Hasan hulki Rızâ
Kalb evinde dil-i Hüseyin Kerbelâ'nın çağı var

İmam Zeyne'l-abidin'e eylerim püşt ü penâh
Bâkır u Câ'fer dilimde şems-veş çerâğı var

Ben İmam Kâzım Rızâ'nın bir gulam ednâsıyım
Her seher zâr eylerim ben gülşen içre bâğı var

Şah Takî vü ba Naki'nin şem'ası ey dil-rubâ
Âşikâr oldı güneşin bir kadîm ocâğı var

Askerî'yem askere dil vermişem bin canile
Uş hayâtımdır belimde Mehdî'nin kuşâğı var

Gâfil olmaz gice gündüz subh u şam ister cemâl
Bu DERÛNÎ'nin gönülde ol Şâhın otâğı var
(111b)

-13-

Fazl-ı Hakk'ın pertev-i envârına kıldım nazar
Lem-yezel dîdârına âşık ol dil-i murg-zâr
Bâ-yı Bismillâh okurum şânına leyl ü nehâr
Nâzil oldu çün bize bu İsm-i Âzam yâdigâr
Men gulâm-ı Haydar'iyem söyleriz hep âşikâr
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr

Ey Gürûh-ı Nâci-i râh-ı tarîk-i müstakîm
Yâd idüp bu ism-i âdem buldu cennet-i na'îm
Okuram nâm-ı şerifim Bismi Rahmânırrahîm
Bilmedi bu ism-i hod-bîn oldu şeytanırracîm
On sekiz bin âlem içre budürür İsm-i Âzam
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr

Ey dil-âver râtib ism-i feth olur her müşkilât
On iki nokta hakikat her biri bin mu'cizât
Hızra erdi hazır oldu nûş idüp ebr-i hayât
Nâr-ı Nemrud'a girince buldu İbrâhim necât
Bu kelâmı okur her dem olmayam dersin
memât
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr

Hakikât Şâh-ı Velâyet Murtazâ'yı Haydar'ı
Gün gibi rûşen olur destinden içen kevseri
Şah Hasan Hüseyin'in Kanber'iyem Kanber'i
N'ideyim Zeyne'l-abâ'ya Bâkır'a verdim seri
Oku bu ismi dilersen olmayasın serseri
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr

Câ'fer-i Sâdık hakîkat râh-ı Hakk'a Şâh-ı dîn
Merhamet Kâzım Rızâ'dan erişir Hakka'l-Yakîn
Şah Takî ü ba Nakî'dir nûr-ı cism-i mürselîn
Din ü devlet bu şefâ'at on iki yâr-ı güzîn
Nokta Haydâr zikir ide gör olasın gamdan emin
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr

Şah Hasanü'l-Askerî'dir secdeyi kılam kıyam
Hatm-i evlâd-ı Muhammed Mehdî'dir sahib-i
nizâm
Çardeh-i mâsum-ı pâkin râhına bin bin selâm
Men DERÛNÎ Abdalam Sultan Şücâdan ilticâm
İsm-i Âzam'dır hakikat mü'min içre bu kelâm
Lâ fetâ illâ Alî lâ Seyfe illâ Zülfikâr
(100a-101b)

-14-

Âşık-ı üftâd olanlar hû çeker ya hû çeker
Kâkül-i mi'nâd olanlar hû çeker ya hû çeker
Yandırır şu'le-i aşkın bağrını mecnûn-veş
Şirine Ferhâd olanlar hû çeker ya hû çeker

Hâb-ı gafletten uyanır aşka giriftâr olan
Lutf ile dil-şâd olanlar hû çeker ya hû çeker
Bâğ-ı gülşende 'aceb mi zâr iderse her seher
Bülbül-i feryâd olanlar hû çeker ya hû çeker

Bir aceb dil mülkini dost dost diyüp seyrân iden

-16-

Hâsılı üstâd olanlar hû çeker ya hû çeker

Hamdülillâh bâğ-ı gülşen bülbülü itti zuhûr

Aşk ile nâlan olanın bağı inler ney gibi

Dîdeler oldı ferâh-nâk cân güli etti zuhûr

Didesi şimşâd olanlar hû çeker ya hû çeker

Açılup bâb-ı atalar lutf erişdi canlara

Ey DERÛNÎ on sekiz bin âlemi ibret ile gör

Geçdi firkat geldi vuslat dem yeli etti zuhûr

Her ne ki icâd olanlar hû çeker ya hû çeker

Nale-i efgânımı itdi başımdan târumâr

(110a)

Meclis-i yârân-ı aşkınla dolu etti zuhûr

-15-

Gel ey âşık bu âlemde kemâlata zevâl yokdur

Gül gibi açıldı revnâk verdi rûşen âleme

Dil-i mecrûhum ancak lebinden özge bâl
yokdur

Sulb-ı Sultân-ı Şücâ' ehl-i dili etti zuhûr

Seni bir sîneme çeksem der-âguş eylesem amma

Nazm-ı eş'ârın DERÛNÎ nüktesin fehm eyleyen

Hezerân ben gibi âşıklara hiç bir visâl yokdur

Hâsılı gördün cemâlin bend 'Ali etti zuhûr

(110a)

-17-

Ne hikmetdir âyâ bilmem yüzün nakşı âyan
olmaz

Ey tabîbim mübtelâyım vasl-ı cânânım yetiş

Anı def' itmege cânâ veli bende mecâl yokdur

Rahm idüp girdâb-ı gamdan lutf-ı ihsânım yetiş

Yolunda can ile başım fedâ ettim efendim ben

Sen seza-yı mihr vefânın oldu âlem başına

Dahi harc itmege şâhum ne mümkün elde mâl
yokdur

El aman ey gönlümün tahtında sultânım yetiş

Düşürdün nâle-i zâra DERÛNÎ âşıkâ dilber

Râz-ı aşkım sırr-ı vâkıf olmasun bî-gâneler

Gedâdır meclis-i vakt-i kelâmında kemâl
yokdur

Meyl-i mahbûbun cefâsın sabr ider merdaneler

Per açup cevlane geldi dost diyüp pervaneler

(110b)

Şem-i aşka dil giriftâr oldu suzânım yetiş

İhtiyacım men yolunda vuslat-ı şâm ü seher
Her zaman sitem taşını sînemi ettim siper
Derdimin pâyânı yoktur dimege kıldım hazer
Mübtelâyım ey efendim derde dermânım yetiş

Hasretinle ey perî peyker salma solmadan
Vakt irişüp câm-ı ecel kadehimiz dolmadan
Gel mürüvvet et efendim hâk-i yeksân olmadan
Kalbim kaldı hasretinle çıkmaga cânım yetiş

Nice şekvâ ey DERÛNÎ âlem-i şâna yetiş
Bâğ-ı dehrin bülbül-veş âh u efgâna yetiş
Gel benim şâhım efendim dîdeler yana yetiş
İntizârım gelicek şeh-i hubânım yetiş
(93b)

-18-

Bezm-i aşkda var iden Settâra bağlı başımız
Fahr-ı âlem Ahmed-i Muhtara bağlı başımız

Bu viran gönüllüleri aşk ile ma'mur iden
İsm-i 'âzam Haydâr-ı Kerrâr'a bağlı başımız

Şah Hasan hulku Rızâ'nın bendesidir bu gönül
Hüseynî'yem tâ ezel ol yâre bağlı başımız

İmam Zeyne'l-Abidin Bâkır u hem cân ile
Ca'fer-i mezheb olup ikrarâ bağlı başımız

Mûsâ Kâzım Rızâ'nın dâmenindedir destimiz
Söyle mahkem tutmuşuz didâra bağlı başımız

Şah Takî ü ba Nakî'dir dilde şems ü mâhımız
Askerî'yem Mehdî-i izhâra bağlı başımız

Çârdh-i ma'sum-ı pâkin râhuna bin can ile
Kanberî'yem Kanberî esrara bağlı başımız

Ey DERÛNÎ gam yeme gel yâr-ı gârım yok diyu
Hacı Bektâş-ı Velî Hünkâra bağlı başımız
(94b)

-19-

Subh dem gülzâr elinde âh u efgân eyleriz
Bülbülüz sevdayı aşka cânı kurban eyleriz

Arzumuz didâr içinde gayra meyyâl olmazuz
Gönlümüz pâk-i mücellâ şâha mihmân eyleriz

'Aynımız nûr-ı basardır gönlümüz ilme'l-yakîn
Hamdülillâh kim ezelden şükr-i Yezdân eyleriz

Terk idüp sildik gönülden dehr-i dünün fikrini
Dalmışuz aşk bahrine biz ..... cân eyleriz

Âdeme kıldı müsahhâr çâr anâsır hikmeti
Kim buna kılmaz sücûd ismine şeytân eyleriz

Bilmege tâlib olanlar iş bu remzin sırrını
Kendi cisminden haberdâr anı insan eyleriz

Ey DERÛNÎ râh-ı Hak'da feyz-yâb ol Hak dile
Dâ'ima olsun dilinde Şâh-ı Merdân eyleriz
(95b)

-20-

Dil nazar etti yine bir dilber-i ram isteriz

Âşık keşf-i ma'ani râzını nâm isteriz

Her cihet fazl-ı nübüvvet ma'deni sırrullah

Vâkıf-ı ilm-i ledünden bâbın itmâm isteriz

Geçmişüz devr-i zamanın macerasından dilâ

Kıssa-i erbâb-ı mecnûn sırr-ı huddâm isteriz

Aşk-ı dîdârın seherde bülbül-i nâlanuyuz

Sâkiyâ kudret meyinden vuslat-ı câm isteriz

Var iderse aşk ile yâr gönlümüzü hamd ola

Kesmeziz hergiz ümidi anı müdâm isteriz

Gönlümü aşkın esiri dâ'ima mahzun ider

Maksudum aşkınla ancak dünyada râm isteriz

Dünya ukbâya serâser saymazam bir yola ben

Derdimend etmem DERÛNÎ vuslat eyyâm

isteriz

(95a)

ZİLE CÖNKÜ'NDEN

-21-

Mersiye

Sadrımı incitmesen olmaz mı bu emr-i azim

Bu situn olsun mu dersin hurd u haş ol sine kim

Başımı tenden cüdâ kılmağa kasdın ey lain

On sekiz bin âlemin hub penâhı andadır

Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır

Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır

Can çekilmiş her taraftan cismimin bâlâsına

Arzımandı hem-likâdır Hazret-i Mevlâ'sına

Uçmak ister dembedem lâhutiyân sahrasına

Boş mu sandın padişahlar padişahı andadır

Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır

Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır

Zaten olmuşken gönül mülkü darb-ı muhit-i âb

Etme bu mamûreyi zalim harap-ender-harap

Arş-ı Rahman'dır bu bil ki dahi arştan müstecab

Şeb çerâğ-ı arş-ı Rahman Hak Habib'i andadır

Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır

Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır

Kimse öldürmez bu ezyetle dahi müşrikleri

Sen nasıl idam edersin bu müvecced serveri

Bak Medine semtine der-hatır et peygamberi

Tac-dâr-ı enbiyânın devr-i hâhı andadır

Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır

Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır

Bir içim su vermediniz Ekber'e ve Asker'e
Kanıma benzer Fırat akmış dağılmış çöllere
Kalsun artık hep şikâyetim ruz-ı mahşere
Zümre-i bî-çâre ka'il dâdihâhı andadır
Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır
Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır

Hañçer değmedik bir yer mi kaldı sîneme
Yaralar açtın DERÛNÎ sîne-i ayınıma
Böyle sadr-ı âlayı vahşiyane çiğnime
Bâb-ı âlânın mualla yârığâhı andadır
Basma ey zalim sineme arş-ı Rahman andadır
Kalbi derler namına Hakk cilvegâhı andadır
(Zile Cönkü, 452-453-454-455)

-22-

Nasıl vasf edeyim evsaf-ı yâri
Bir ismin manası cihana sığmaz
Hutut-ı veçhinde bir nokta yari
Söylesem velâkin lisana sığmaz
İnsan kâtip olsa derya mürekkep
Ne yazar vasfını ne eyler hesap
Bir ismin şerh olmaz yazsam bin kitap
Bir Ba-yı Bismillah Kur'an'a sığmaz
DERÛNÎ noktadan bağ aldı ismim
Muamma mümkinân cismim vü resmim
İlim bir elifdir nokta da bir mim
Bî-rumuz-ı gaib nihana sığmaz
(Zile Cönkü, 476-477)

9 NUMARALI CÖNK'TEN (Doğan Kaya Arşivi)

-23-

Gel gönül yüksekte uçma
Hâk-i yeksan olamazsın
Kimseye sırrını açma
"Kenz-i pünhan" olamazsın
Halkın kavgasına girme
Varup yanlarında durma
Ne var deyü haber sorma
Terk-i nadan olamazsın
Mâhlûkat düşmüş davaya
Niyet iderler gavgaya
Talip olmuşlar işvaya
Uysan insan olamazsın
Muhabbet bilmeyince
Arayup da bulmayınca
Gönül pasın silmeyince
Taht-ı sultan olamazsın
Şekli insan huyu ifrit
Dünyayı seven olur it
Kulak tut bu sözümi işit
Yoksa insan olamazsın

“Men Aref’ten” duymaz isen
Bir kâmile uymaz isen
Varını yoğa saymaz isen
Makbul kurban olamazsın

Dost din derdine düştüm bir zaman
Ateş-i aşkınla piştim bir zaman
Ağyardan badeler içtim bir zaman
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

DERÛNÎ kulak vir söze
Ne der “Kitabullah” bize
Dünya için itme nize
Cennet mekân olamazsın
(9/164-166)

Çektiğim dertlerim isyanımdan mı
Yoksa derdim bana dermanımdan mı
Yazılan kismete fermanımdan mı
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

-24-

Aklım ermez hikmetin çok yâ Ali
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur
Balım Sultan, Hacı Bektaşî Velî
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

Lûtfet dostlara iman merhamet
Eyle gönüllerin nûr ile ziyet
Emin-i hayâlden kalksın zulumat
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

Bizi halk eyledin sûret-i Âdem
Şükrolsun aslımız server-i hatem
Seni koyup acep kimlere gidem
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

DERÛNÎ dostuna kılar niyazı
Kabul eyle evliyâlar şahbazı
İmamlar şehitler Seyyid-i Gâzi
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur
(9/167-168)

Tecellimden midir cefâlar bana
Benim cefâlarım sefâ mı sana
Seni bildim kamu derdime şifâ
Mürüvvet efendim hâlim malûmdur

18 NUMARALI CÖNK'TEN
(Doğan Kaya Arşivi)

-25-

Sükût-ı ârâzım nedir bilmedim
Nedir söyleyecek cevabım benim
Bir bahtı siyahım niçin gülmedim
Kimdir ağlatmaya sebepim benim

Biraz gençliğimde sefahat ettim
Cefâkâr elimden kasavet ettim
Hakk'ın kelamın kıraat ettim
Kur'an-ı Âzîm'dir kitabım benim

DERÛNÎ'yem düştüm iy'olmaz derde
Yürür kasavetim gezdiğim yerde
O mahşerde amma illâ kabirde
Hey Yâ Rabb'im affet isyanım benim
(18/54-55)

28 NUMARALI CÖNK'TEN
(Doğan Kaya Arşivi)

-26-

Soyun gaflet libasını
Bu kalbin kir pasını
Dilersen Tanrı'dan izzet
Oku sıdk ile Yâsin'i

Bu sure sırr-ı Rahmân'dır
Bu sure kalb-i gufrândır
Bu sure celb-i Kur'ân'dır
Oku sıdk ile Yâsin'i

Ne devlet hıfz eden dile
Dahi hem okuyan kula
Yigirmi hatim sevaba
Oku sıdk ile Yâsin'i

Sana cennet durak olsun
Binitin hem Burak olsun
Yüzün mahşerde ak olsun
Oku sıdk ile Yâsin'i

Belâlara ola perde
Şifa bula kamu derde
Şefaât ide mahşerde
Oku sıdk ile Yâsin'i

Anın çün Rabbü'l-İzzet
Verip ilim ile devlet
Elinde var iken fırsat
Oku sıdk ile Yâsin'i

Kerem bâbın küşâd eyle
Kamu ervahı şad eyle
Duada cümle yad eyle
Oku sıdk ile Yâsin'i

Ararsın derdine derman
Dilersen Tanrı'dan ihsan
Ola her müşkülün âsân
Oku sıdk ile Yâsin'i

DERÛNÎ der ki dostuna
Kitabın ala destine
Ölürsem kabrim üstüne
Oku sıdk ile Yâsin'i
(28/66)

